

1. Knagende onzekerheid en onrust...

Nebukadnezar heeft een droom gehad, en hij ligt er wakker van. Want Nebukadnezar is de heerser over een wereldrijk. En als hij denkt over de toekomst, dan zijn er altijd bedreigingen. De wereldpolitiek is dreigend. Dat was toen zo, dat is nu ook zo. Als het gaat over wereldrijken en over leiders die zich groot maken, dan hoef je maar gewoon naar het nieuws te kijken. En je merkt: het maakt ons onrustig. De Russische dreiging, de oorlog in Israël en Gaza, China dat aast op Taiwan, Donald Trump die voortdurend onvoorspelbaar is, enorme polarisatie, de moord op Charlie Kirk, en in ons eigen land een politieke patstelling waar we maar niet uitkomen... Alle stabiliteit lijkt wel verdwenen, alles wankelt! Deze wereld zit vol onzekerheid. En die onzekerheid, zit die ook niet in je eigen hart?

Wat kun je je als jongere vaak onzeker voelen. Vinden de anderen me wel leuk? Zie ik er wel goed uit? Ga ik het redden op school? Hou ik het wel vol op mijn werk? Misschien lig jij ook weleens wakker, net als Nebukadnezar. Hoe moet het verder? Maar ook als oudere kan de onzekerheid aan je vreten. Hoe gaat het verder met mijn gezondheid? Wat zullen ze zeggen, in het ziekenhuis? En hoe lang kan ik hier nog blijven wonen? De toekomst is onzeker! Misschien zit je volop in die middenfase, met de drukte van het werk, van alles wat er gebeurt. En ook dan kunnen er dingen zijn die je soms aanvlagen: moet ik nou de rest van mijn leven dit werk blijven doen? Of zal ik toch nog een switch maken? Misschien kijk je uit naar een relatie en je vraagt je af: zal dat nog een keer gebeuren? Of je zit in de situatie dat je jonge kinderen hebt. Je hebt daarnaar verlangd, maar nu denk je soms: 'Hoe hou ik dit vol? Ik ben zo moe.' Daar kun je wakker van liggen... Dictators kunnen geplaagd worden door onzekerheid, maar dat geldt toch eigenlijk voor ieder mens? Hoe moet het verder allemaal?

2. Op zoek naar het antwoord én naar de vraag

Nebukadnezar wordt er gek van! Hij loopt te ijsberen door zijn paleis. 'Laat ze komen!' schreeuwt hij uit. 'Laat ze komen, ál mijn wijzen en geleerden, alle tovenaars en bezweerders, ik wil ze spreken! Nul!'

En als ze daar voor hem staan, dan is hij glashelder en keihard. 'Ik heb gedroomd, en ik wil van jullie de uitleg. Maar niet alleen de uitleg, jullie moeten me ook de droom zelf vertellen. Als het lukt, zal ik je overladen met goud en eer. Als jullie het níét kunnen, laat ik jullie allemaal in stukken houwen en van jullie huizen maak ik een puinhoop.' De geleerden trekken wit weg. 'O koning, er is nog nooit een vorst geweest die zoiets heeft gevraagd van zijn dienaren. U móét uw droom vertellen, anders kunnen we geen uitleg geven.'

Maar Nebukadnezar weet niet van wijken. 'Als jullie het mij niet vertellen, worden jullie allemaal gedood!' Waarom zou Nebukadnezar dit vragen? Zou hij zelf zijn droom vergeten zijn? Dat zou kunnen, dat hij iets gedroomd heeft, waardoor hij onrustig is, maar hij weet niet meer precies wat het was. Of wilde Nebukadnezar zijn wijzen op de proef stellen? 'Als ze echt contact hebben met de goden, dan moeten ze dit kunnen weten.' Ik denk eigenlijk: dat laatste. Nebukadnezar is vuurbang om bedrogen te worden. Om de één of andere uitleg op de mouw gespeld te krijgen, die helemaal niet waar is. Hij wil zekerheid! Hij zoekt naar antwoorden, hij zoekt naar houvast!

Is dat eigenlijk in ons leven ook vaak niet hetzelfde? Ook wij zoeken naar houvast, naar antwoorden, en we willen tegelijk dat een ander ons niet alleen antwoorden geeft, maar ook onze eigen vragen helder maakt. Je kunt in je leven zo'n vage onrust hebben. Je krijgt er de vinger niet achter. Je wilt daarom dat mensen om je heen niet alleen met antwoorden komen, maar dat ze jouw vragen boven tafel krijgen. Waar zit je nou écht mee?

Achter dat wrede gezicht van Nebukadnezar schuilt een onzeker mens, met een hunkerend hart...

3. Neem als sleutelfiguur je verantwoordelijkheid!

Dan bereikt dat bericht Daniël. Ook Daniël's leven loopt gevaar! Ook hij behoort bij de wijzen van Babel. En dat geldt ook voor zijn drie vrienden, Sadrach, Mesach, en Abed-Nego, vier Joodse jonge mannen, in dienst van de koning van Babel.

En nu krijgt Daniël dat bericht: 'Jij wordt gedood, samen met alle andere wijzen van Babel, als je niet de koning zijn droom vertelt, samen met de uitleg.' Als Daniël dat bericht krijgt, dan beseft hij één ding heel duidelijk: alleen God kan hier helpen! Alleen de levende God kan het antwoord geven. En wie is de levende God? Niet de goden van Babylon, want dat zijn afgoden. De levende God is de God van Israël. Daniël beseft nu heel duidelijk dat er een last ligt op zijn schouders: als hij niet met de oplossing komt, of één van zijn vrienden, dan komt niemand met de oplossing. 'Ik ben nu de sleutelfiguur,' beseft Daniël. 'Wij als Joden kennen de ware God. Al mijn collega's niet. Wij wel. Het hangt nu van ons af!'

Daniël gaat naar de koning en smeekt: 'Alstublieft, geef ons nog even tijd!' Dat doet de koning. Dan gaat Daniël naar zijn vrienden, en hij zegt: 'Kom op, vrienden, bid mee! Smeek God om Zijn barmhartigheid. We zijn van Hem afhankelijk. Helemaal!'

Besef je dat jij, net als Daniël, zo'n sleutelfiguur bent in deze wereld? Dat wij dat zijn, als christenen? Sleutelfiguren? Daarnet noemde ik ál die angsten en onzekerheden. Waar moet het antwoord vandaan komen? Dat antwoord kan alleen van God komen! En wie wijst er nou op God, en op Zijn Woord, op de Bijbel? Dat moeten wij doen! Wie zou het anders doen? Wij zijn als christenen door God in deze wereld geplaatst als Zijn ambassadeurs! Wij zijn geroepen om antwoorden te geven aan

mensen in nood, in onzekerheid. Mensen die niet kunnen slapen, mensen met zorg.

Alleen God weet de nood áchter de nood. En alleen Hij heeft een antwoord op die nood áchter de nood. Als je onzeker bent over je uiterlijk, zit daaronder vaak een hunkering naar liefde, naar acceptatie. Alleen God kan dat diepste verlangen vervullen. Als u bang bent voor ziekte, voor aftakeling, zit daarachter vaak een heel diepe angst voor dood. Alleen God kan die angst wegnemen door Zijn belofte van eeuwig leven. Alleen God heeft een antwoord op de nood áchter de nood, op de vraag áchter de vraag.

Maar hoe moet dat dan? Góð heeft die antwoorden wel, maar wij als mensen toch niet? Daniël en zijn vrienden, ze beseffen: 'Wij staan als mensen óók met lege handen! Vanuit onszelf kunnen wij die koning ook niet helpen!' En juist daarom zijn ze er diep van doordrongen: 'We moeten bidden! Smeken tot God! Alleen Hij kan het antwoord geven!'

En zo staan wij ook als gemeente in deze wereld. Ik weet niet of je daar weleens op let, maar elke week staat er op de nieuwsbrief een vraag om te bidden dat er mensen via de gemeente tot geloof

mogen komen. Kijk maar onder het kopje 'Weekgebed'. Bid je mee? Al is het maar één minuut per dag, dat kan iedereen! U, jij en ik, wij zijn sleutelfiguren! Net als Daniël. Wij hebben de sleutel in handen om hulp te bieden aan mensen in nood: de sleutel van het gebed. Je gebruikt 'm toch wel, die sleutel?

4. Gods antwoord: de toekomst is aan Hem!

Daniël en zijn vrienden, ze smeken tot God. En God geeft uitkomst! In een droom, een nachtvisioen, krijgt Daniël precies te zien wat Nabukadnezar zag, en hij krijgt ook inzicht in de uitleg daarvan. We hebben het gelezen: een métershoog beeld, gemaakt van verschillende metalen. Het glanst in de zon. Maar dan, opeens, dan raakt er ergens, op een heuvel, een steen los, zonder dat er een mensenhand aan te pas komt. Die steen gaat rollen en treft het beeld aan zijn voeten, voeten gemaakt van ijzer en leem. En dat hele beeld, dat stort in elkaar, het verpulvert, en de wind neemt het stof mee. Er is niets meer van te zien! Maar die steen, eerst nog zo klein, die gaat groeien, en het wordt een berg, die de hele wereld bedekt.

Daniël geeft ook de uitleg. 'U, o koning, bent dat gouden hoofd!' Het Babylonische rijk. En dan komen er volgende rijken. De borst en de armen van zilver, daarvan zeggen de meeste uitleggers: dat is het rijk van de Meden en de Perzen. Dan de buik en de lendenen van het beeld, die zijn van koper. Dat slaat waarschijnlijk op het Griekse Rijk, van Alexander de Grote. Vervolgens zijn er de benen van ijzer, en ijzer, dat keiharde metaal, verwijst naar het Romeinse Rijk. Tenslotte zijn er die voeten: deels van ijzer, deels van leem. Nou, ijzer en leem, dat botert niet, dat vermengt niet. Je zou kunnen zeggen: dat laatste rijk, dat is het rijk van de verdeeldheid. Zó kijkt God blijkbaar naar de wereldsgeschiedenis: de mensheid raakt steeds meer verdeeld. Het lukt niet om elkaar vast te houden. Nog nooit, in geen enkele eeuw, zijn zóveel mensen in oorlogen omgekomen, als in de 20e eeuw. En nu, in de 21e eeuw, gaat die verdeeldheid alléén nog maar verder door. En die steen? Hoe zit het dan met die steen? Daniël zegt: 'God Zelf zal een Koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid stand zal houden.' En wie komt dat Koninkrijk stichten? De Messias! Over die steen wordt ook geschreven in Psalm 118: de steen die door de bouwvakkers achteloos aan de kant werd gegooid, die is door God neergelegd als hoeksteen, als de centrale steen waarop Hij Zijn Koninkrijk bouwt. Die steen is niemand minder dan Jezus! In die droom van Nebukadnezar raakt die steen los, zonder dat er een mensenhand aan te pas komt. Zó is Jezus in de wereld gekomen. Niet voor niets is Hij geboren uit een maagd! Het was helemaal, 100 % Gods initiatief dat Jezus geboren zou worden. En in de gang van die steen, die naar beneden rolt, en dat beeld verpulvert, en dan uitgroeit tot een berg die de wereld bedekt, daarin zien we precies de weg die Jezus gegaan is, vanaf Zijn geboorte in Bethlehem tot de tijd dat Hij terug zal zijn op aarde, en dat Hij alle macht heeft, en alle tegenstand tegen Hem voorgoed gebroken is! In die droom is dat één ononderbroken proces. Het is niet te stuiten, en het is onomkeerbaar.

En kijk, dát is nou precies het antwoord op al die vragen van daarnet! God Zelf werkt aan Zijn plan! God Zelf is bezig om Zijn Koninkrijk te vestigen! Vanaf die geboorte in Bethlehem is er een proces in werking gezet, dat niet te stoppen is, en niet te stuiten. Dat zou de dúível wel willen, hij zou Jezus willen tegenhouden, maar dat kan niet! Niets, niets kan Hem tegenhouden, geen wereldse macht en geen duivelse macht.

Paulus schrijft in Filippenzen 2 over Jezus, die klein geworden is. Hij heeft 'de gestalte van een slaaf aangenomen,' zegt Paulus, - zo'n kleine, onooglijke steen, die losraakt - 'Hij heeft Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de kruisdood,' schrijft de apostel. 'Daarom (vers 9) heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam, opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Here is, tot heerlijkheid van God de Vader.'

Hij zal Koning zijn, Hij zal heersen, Zijn licht zal alle duisternis overwinnen! Weet je, dit licht straalt over al jouw onzekerheid en over al jouw angst. Hoe moet het verder, in je leven? Met al die vragen en onzekerheden, waar je wakker van kunt liggen? Deze droom geeft het antwoord. Dit is Góds antwoord: Jezus Christus, die kwam in nederigheid, maar aan wie gegeven is álle macht in hemel en op aarde. Hij zal Koning zijn, Hij zal heersen op deze aarde. Met de nood achter je nood moet je bij Hem zijn, de Verlosser. Hij is de enige die echte vrede geeft, echte rust. Vanmorgen mogen we dat viëren, aan de Avondmaalstafel, dat Jezus echte vrede geeft, echte rust. Hij is de Vredevorst, de Koning van de vrede. We mogen het viëren, en we mogen er elke dag uit leven: uit die zekerheid, dat de toekomst veilig is in Zijn handen. En dat we daarom ook vandaag niet bang hoeven zijn. Niet angstig en onrustig. Want de Koning van de vrede waakt over ons leven.

Heeft Nebukadnezar die rust gevonden? Als je de rest van het boek Daniël leest, dan zeg je: 'Nee.' Nebukadnezar heeft heel veel last van zijn ego. Dat ego, dat is véél te groot. Maar intussen komt hij hier wel van zijn troon af, en hij werpt zich plat op de grond neer voor Daniël, vol bewondering en aanbidding. En ik denk dat het even, héél even tot Nebukadnezar doorgedrongen móét zijn: werkelijk geluk, dat vind je niet in het heersen over miljoenen mensen. Werkelijk geluk, dat vind je alleen in de diepste onderwerping aan de hoogste God. Alleen Hij brengt je hart tot rust. Alleen Hij geeft vrede in je ziel. Wat de toekomst ook brengt. In Londen, in het British Museum, ligt een oude landkaart, getekend in 1525. Het is een kaart van de kust van Noord-Amerika, voorzover die op dat moment bekend was. De tekenaar van de kaart maakte een aantal heel bijzondere aantekeningen aan de randen van het bekende gebied, daar waar het onbekende begon. Er staat bijvoorbeeld: 'Hic sunt dracones', 'Hier zijn de draken'. En er staat ergens anders: 'Hier zijn de giftige scorpioenen'. En weer ergens anders: 'Hier zijn de reuzen'. Die kaart, die kwam rond het jaar 1800 in het bezit van Sir John Franklin. Franklin was marineofficier en ook ontdekkingsreiziger. En op die kaart zie je dat Franklin die aantekeningen over die draken en die giftige scorpioenen en die reuzen heeft doorgestreept. En wat schreef hij ervoor in de plaats? 'Here is God'. 'Hier is God'.

Waar je ook gaat, hoe de toekomst ook is: uiteindelijk is daar: God! Zijn Koninkrijk zal de hele wereld omvatten. Je zult Hem nooit kunnen ontlopen. Hij is er overal. Maar waarom zou je Hem willen ontlopen? Hij is zó goed, zo liefdevol! Als je je naar Hem toekeert, als je buigt voor Hem en Hem aanbidt, dan is altijd, áltijd, je toekomst in veilige handen. Hij geeft je wérkelijke vrede. Zing je het mee? 'Mijn Jezus, mijn Redder, niets is zo goed als een leven heel dicht bij U!' Amen.

Reageren op de dienst? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, renewanloon@samaritaan.org